

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119222421
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119222421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 proti žalovanému A.. M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, XXX XX F. Sobota, právne zast. JUDr. Pavel Balog, advokát so sídlom Železničná 6/1, 979 01 Rimavská Sobota v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5Odi/1/2019-127 zo dňa 14. novembra 2019 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5Odi/1/2019-127 zo dňa 14. novembra 2019 p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zrušil oddĺženie žalovaného PhDr. Jana Pfeiferová, nar. 21.04.1962, trvale bytom Železničná 702/6, 979 01 Rimavská Sobota, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27.09.2018, pre nepoctivý zámer. Žalobcovi zároveň priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 08.02.2019 domáhal zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer na tom skutkovom základe, že žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel, alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu (§ 166g ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „ZKR“/), zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZKR) a zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR).

3. Okresný súd zrekapituloval podstatné vyjadrenia zo žaloby, z ktorých vyplýva, že: Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27.09.2018, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 191/2018 zo dňa 03.10.2018, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a žalovaný bol oddĺžený.

4. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 27.07.2018 Zmluvu o kreditnej karte, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský revolvingový úver (kreditná karta) s možnosťou čerpania prostredníctvom realizovania transakcií príslušnou kreditnou kartou a to až do

výšky poskytnutého celkového úverového rámca vo výške 600,- Eur. Prvé čerpanie úverového rámca z predmetnej zmluvy v rozsahu 100,- Eur sa uskutočnilo dňa 27.07.2018 na základe osobitnej žiadosti o poskytnutie služby rýchle čerpanie formou výplaty na účet zo dňa 27.07.2018, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanému čerpanie úverového rámca prevodom na účet určený žalovaným. O aktiváciu kreditnej karty viažucej sa k Zmluve o kreditnej karte požiadal žalovaný žiadosťou o aktiváciu zo dňa 02.08.2018. Po aktivácii kreditnej karty, žalovaný čerpal poskytnutý úverový rámec formou realizácií jednotlivých transakcií v mesiacoch august a september 2018. Poskytnutím úveru a nadväzujúcim čerpaním úveru, vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka zo Zmluvy o kreditnej karte vo výške čerpaného úverového rámca. Aktuálna výška pohľadávky žalobcu z kreditnej karty je 321,65,- Eur.

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 17.08.2018 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5148487671, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému splátkový úver vo výške 4.000,- Eur. K uzatvoreniu Zmluvy o úvere a k poskytnutiu úveru došlo na základe podania žiadosti o úver zo dňa 17.08.2018 žalovaným. K čerpaniu úveru žalovaným na základe Zmluvy o úvere došlo dňa 17.08.2018. Poskytnutím úveru a následným čerpaním úveru vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka zo Zmluvy o úvere, pričom žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Aktuálna výška pohľadávky žalobcu zo splátkového úveru je 4.054,73,- Eur.

6. Žalobca zdôraznil, že jeho pohľadávky sú pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného a preto v súlade s § 166a ZKR, môžu byť uspokojené len v konkurze vedenom na majetok žalovaného. Žalobca si pohľadávku zo splátkového úveru prihláškou pod por. č. 1 vo výške istiny v sume 4.000,- Eur a pohľadávku z kreditnej karty prihláškou pohľadávky pod por. č. 2 vo výške istiny v sume 321,65,- Eur, prihlásil do konkurzu na majetok žalovaného a obe sú zistené. V rozsahu, v akom pohľadávka žalobcu zo splátkového úveru a pohľadávka z kreditnej karty nebude v konkurze uspokojená, sa žalovaný zbavil voči žalobcovi svojich dlhov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je veriteľom žalovaného, ktorý bol dotknutý oddĺžením.

7. Žalobca so dozvedel o skutočnosti, že žalovaný usiloval o oddĺženie až dňa 03.10.2018, keď bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o vyhlásení konkurzu a oddĺžení žalovaného publikované v Obchodnom vestníku. Nakoľko žalobca vzhľadom na túto prekvapujúcu informáciu publikovanú v Obchodnom vestníku, keďže v krátkom čase predchádzajúcom vyhláseniu konkurzu žalovanému poskytol finančné prostriedky, požiadal ustanoveného správcu konkurznej podstaty o poskytnutie informácie, kedy žalovaný požiadal Centrum právnej pomoci o konzultáciu ohľadom svojho oddĺženia, kedy podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a kedy podal návrh na vyhlásenie konkurzu a aké informácie uviedol o veriteľoch a zvlášť o žalobcovi a o svojom majetku. Z návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného zo dňa 20.09.2018 a príloh vyplýva, že rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 05.09.2018 bola žalovanému poskytnutá právna pomoc pri oddĺžení. Zoznam aktuálneho majetku dlžníka je datovaný dňom 30.08.2018 a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý žalovaný vlastnil v posledných troch rokoch je datovaný dňom 30.08.2018. Je teda zrejmé, že žalovaný podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci ohľadom konkurzu na svoj majetok už dňa 30.08.2018 a teda je možné konštatovať, že žalovaný sa pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. V súvislosti s touto žiadosťou žalovaného o poskytnutie právnej pomoci je potrebné uviesť, že samotnej žiadosti musela predchádzať žiadosť žalovaného o konzultáciu podľa § 9 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci v materiálnej núdzi, čo vyplýva aj z usmernenia uvedeného na internetovej stránke Centra právnej pomoci. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal zámer riešiť svoje dlhy oddĺžením ešte pred podaním predmetných žiadostí o úver u žalobcu a vykonal na dosiahnutie tohto svojho cieľa reálne kroky. Žalovaný teda žalobcovi zamlčal, že už v čase preberania záväzkov sa usiloval o svoje oddĺženie a vykonal k tomu už reálne kroky. V žiadostiach o úver žalovaný vyhlásil, že uviedol úplné a pravdivé údaje a zároveň, že si je vedomý následkov v prípade nepravdivosti tohto vyhlásenia. Ani v jednom jeho vyhlásení nie je uvedený údaj o tom, že podnikol kroky smerujúce k oddĺženiu. Žalovaný zamlčaním dôležitých informácií vylákal od žalobcu finančné prostriedky a zo Zmluvy o úvere žalobcovi nezaplatil vôbec nič a pri pohľadávkach z kreditnej karty zaplatil len časť poskytnutých prostriedkov.

8. V ďalšom žalobca uviedol, že žalovaný v zozname veriteľov a v zozname majetku neuviedol dôležité informácie. V zozname veriteľov zo dňa 18.09.2018 žalovaný uviedol dvoch svojich veriteľov, avšak neuviedol záväzky voči žalobcovi vyplývajúce zo Zmluvy o kreditnej karte a zo Zmluvy o úvere. Dňa 27.07.2018 uzatvoril žalovaný so žalobcom Zmluvu o kreditnej karte a dňa 17.08.2018 Zmluvu o

splátkovom úvere. K čerpaniu finančných prostriedkov žalovaným podľa Zmluvy o kreditnej karte došlo v júli a v auguste 2018 a k čerpaniu podľa Zmluvy o úvere došlo v auguste 2018. Je teda zrejmé, že ku dňu, ku ktorému žalovaný zostavoval zoznam veriteľov na účely podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, t.j. ku dňu 18.09.2018, mal žalovaný záväzky voči žalobcovi, avšak v zozname veriteľov žalobcu neuviedol. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky publikované v Sbírcce rozhodnutí a stanovisek (R 86/2013). Žalovaný rovnako v zozname majetku neuviedol nadobudnuté finančné prostriedky z úverov poskytnutých žalobcom hoci vedel, alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

9. Žalobca v ďalšom upriamil pozornosť súdu na zoznam aktuálneho majetku dlžníka zo dňa 30.08.2018 a na zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch zo dňa 30.08.2018, kde žalovaný uviedol, že aktuálne nevlastní okrem finančných prostriedkov na bežnom účte v nepatrnej hodnote žiadny majetok a za posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Dňa 18.06.2015 uzatvoril žalovaný ako darca s F. Y. Pfeiferom, nar. XX.XX.XXXX, ako obdarovaným darovaciu zmluvu, ktorej predmetom bol bezodplatný prevod nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, pre k. ú. F. Z., obec F. Z., okres Rimavská Sobota a to byt č. 5 nachádzajúci sa vo vchode č. 6 bytového domu so súpisným č. 702, postavenom na parcele registra „C“ č. 1060/3, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 351 m². Tieto skutočnosti potvrdzuje záznam o úkone zo dňa 18.10.2018 spísaný správcom, ktorý tvorí obsah správcovského spisu, LV č. 3158 pre k. ú. F. Z. ako aj vlastné vyjadrenie žalovaného. Za aktuálneho výpisu z LV č. XXXX pre k. ú. F. Z. vyplýva, že povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech obdarovaného z darovacej zmluvy nastalo dňa 06.08.2015. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný vykonal úkony smerujúce k svojmu oddĺženiu v takom čase, aby ku dňu rozhodnutiu o oddĺžení už uplynula lehota na odporovanie právnym úkonom žalovaného (medzi márnym uplynutím 3 - ročnej lehoty na odporovanie a rozhodnutím o oddĺžení, ku ktorému došlo 27.09.2018 je iba krátky časový úsek). Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný konal s úmyslom, aby došlo k vyhláseniu konkurzu a oddĺženiu žalovaného až po márnom uplynutí zákonnej trojročnej lehoty na odporovanie právnemu úkonu - bezodplatnému prevodu nehnuteľnosti väčšej hodnoty na blízku osobu.

10. Uvedené konanie žalovaného má za následok poškodenie veriteľov žalovaného, pretože veritelia dotknutí oddĺžením žalovaného, už v deň zverejnenia rozhodnutia súdu o oddĺžení žalovaného nemohli (objektívne) na účely odporovania právnemu úkonu žalovaného (bezodplatný prevod nehnuteľnosti na blízku osobu) splniť jeden zo zákonných predpokladov na podanie odporovacej žaloby, ktorým je dodržanie trojročnej lehoty. Podľa zisteného stavu konkurzu na majetok žalovaného, uspokojenie veriteľov bude nulové, resp. mizivé, pretože žalovaný nemá žiadny majetok, z ktorého by bolo možné uspokojenie veriteľov očakávať a je tiež otáznne, či dôjde aspoň k pokrytiu nákladov konkurzu.

11. Na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného je podľa názoru žalobcu potrebné prihliadať u žalovaného prísnejšie, pretože žalovaný vlastnil v minulosti významnejší majetok (nehnuteľnosť väčšej hodnoty), ktorej sa bezodplatne zbavil v prospech blízkej osoby (syna žalovaného), žalovaný je vysokoškolsky vzdelaný a v produktívnom veku.

12. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v minulosti boli voči jeho osobe vedené dve exekúcie. Po zamestnaní sa na ÚPSVaR v Rimavskej Sobote, mu boli vykonávané zrážky zo mzdy, preto mal záujem vyriešiť problém starých exekúcií oddĺžením fyzickej osoby, pretože jeho syn začal v lete roku 2018 študovať na vysokej škole v Košiciach, a nakoľko žijú sami dvaja, tak všetko financuje z jediného príjmu. Následne žalovaný navštívil Centrum právnej pomoci, pracovisko v Rimavskej Sobote, kde sa informoval ako je možné dosiahnuť oddĺženie fyzickej osoby. Pri rozhovore v Centre právnej pomoci sa s pracovníkom zhováral len o starých exekúciách. Nebavili sa o dlhu, ktorý nie je vymáhaný exekučne. O takom dlhu mal žalovaný presvedčenie, že ten nezanikne osobným bankrotom. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že do zoznamu svojich dlžníkov žalovaný neuviedol žalobcu, nakoľko bol presvedčený, že tento dlh konkurzom nezanikne. O tom, že tento dlh zanikol, sa žalovaný dozvedel až od správcu JUDr. Vinarčika, pri pohovore na ktorý bol predvolaný a na ktorý sa riadne dostavil. Žalovaný uviedol, že aj v súčasnej dobe má záujem na úhrade dlhu voči žalobcovi. V trestnom konaní, ktoré je vedené proti žalovanému, žalovaný žalobcovi navrhol uzavrieť dohodu o náhrade škody. Žalovaný vyhlásil, že keby mal vedomosť o tom, že aj dlhy, ktoré nie sú vymáhané exekučne vyhlásením konkurzu zaniknú, nebol by svoj problém riešil konkurzom.

13. Žalobca poprel všetky skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Uviedol, že voči žalovanému bolo začaté trestne stíhanie a následne vznesené obvinenie Odborom kriminálnej polície v Rimavskej Sobote dňa 31.05.2019 a to vo veci úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 a úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v súvislosti s konaním žalovaného, ktoré žalobca popísal aj v návrhu na zrušenie oddĺženia. V zmysle konfrontácie medzi svedkami - žalovaným a JUDr. Branislavom Vargom, zamestnancom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota v trestnom konaní, zamestnanec Centra konfrontoval žalovaného tým, že žalovanému bolo v Centre určite povedané, že bankrot sa vzťahuje nie len na dlhy, ktoré sú v exekúciách, ale aj na dlhy ktoré tam nie sú. Zároveň mal byť žalovaný v Centre dotazovaný, či má aj iné dlhy a či do zoznamu veriteľov uviedol všetkých svojich veriteľov. Žalovaný ku dňu vyjadrenia žalobcu nezaplatil na poskytnutý splátkový úver a revolvingový úver formou kreditnej karty, vôbec nič. Ak by žalovaný skutočne vychádzal z predstavy, že voči žalobcovi sa záväzkov nezbavuje a chce ich splácať, prejavilo by sa to nepochybne aj v jeho reálnom konaní. Čo sa však nestalo, pretože žalovaný na pohľadávky žalobcu nič neuhradil.

14. Žalobca doplnil svoje skutkové tvrdenia o sled udalostí, ktorý jasne preukazuje, že žalovaný sa usiloval o úvery ešte predtým ako sa oddlíži, avšak už v čase reálneho vykonávania krokov smerujúcich k oddĺženiu. Dňa 18.06.2018 - prvá konzultácia v Centre právnej pomoci; 27.07.2018 - uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte spolu so žiadosťou o poskytnutie služby rýchle čerpanie úveru formou výplaty na účet; 02.08.2018 - žiadosť o aktiváciu kreditnej karty; 17.08.2018 - žiadosť o úver a uzatvorenie Zmluvy o splátkovom úvere; 17.08.2018 a 20.08.2018 - čerpanie úveru zo zmluvy o splátkovom úvere; 30.08.2018 - podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci; 20.09.2018 - návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného; 27.09.2018 - uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Žalobca doplnil, že oznámením správcu konkurznej podstaty v Obchodnom vestníku č. 62/2019 zo dňa 28.03.2019, došlo k zrušeniu konkurzu na majetok žalovaného z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu.

15. Žalovaný zotrval na tvrdení, že dlh voči žalobcovi mal v úmysle riadne splácať. Správca konkurznej podstaty ho však poučil, že aj tento dlh zanikol a nemôže ho ďalej splácať, preto dlh voči žalobcovi nesplácal. V súčasnej dobe má žalovaný záujem uzavrieť so žalobcom dohodu o úhrade dlhu, ktorý pozostáva z pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 5148487671 zo dňa 17.08.2018 vo výške 4.054,73,- Eur a zo Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 27.07.2018 vo výške 321,65,- Eur.

16. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil podstatu konania o zrušení oddĺženia a poukázal na to, že súd posudzuje akoby priťažujúce a pohľadujúce okolnosti na strane dlžníka. U dlžníka, ktorý má len základné vzdelanie, vysoký vek, vážne zdravotné dôvody, stratil obydlie alebo zažil v živote inú udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti, má súd postupovať miernejšie a zohľadniť vyššie uvedené kritéria. Naopak prísnejšie by mal súd pristupovať k skupine dlžníkov, ktorí požiadajú o oddĺženie a mali alebo majú významnejší majetok, majú skúsenosti s podnikaním, pôsobili alebo pôsobia ako vedúci zamestnanec alebo v orgánoch právnickej osoby alebo majú iné osobitné životné skúsenosti. V prejednávanej veci okresný súd prihladal na žalovaného prísnejšie v zmysle § 166g ods. 3 ZKR. Prísnejší postup súdu je odôvodnený tým, že žalovaný je nepochybne vysokoškolsky vzdelaná osoba v oblasti verejnej politiky a verejnej správy a je aktuálne zamestnaný na pozícii odborný radca na ÚPSVaR v Rimavskej Sobote. Všetky skutočnosti vyplývajú zo životopisu žalovaného. U žalovaného je teda odôvodnený predpoklad, že problematike oddĺženia porozumie lepšie ako iná skupina dlžníkov len so základným vzdelaním. Okolnosti, ktoré by odôvodňovali miernejšie posudzovanie skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer u žalovaného, neboli zistené.

17. Okresný súd zistil, že podmienky, za splnenia ktorých sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru boli v prejednávanej veci splnené. Uviedol, že v danom spore je žalobcom veriteľ dlžníka, ktorý si preukázateľne prihlásil do konkurzu na majetok dlžníka dve pohľadávky, ktoré sa považujú za zistené. Žalobca ako veriteľ bol oddĺžením dotknutý, pretože konkurzné konanie na majetok žalovaného bolo ukončené z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (§ 167v ods. 1 ZKR). To znamená, že jeho riadne prihlásené pohľadávky neboli v rámci konkurzu žiadnym spôsobom ani pomerne uspokojené. Jeho pohľadávky sa oddĺžením žalovaného stali nevymáhateľné v zmysle § 166e ods. 2 ZoKR. Okresný súd skonštatoval, že žaloba smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Žalovaný bol oddĺžený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/920/2018 zo dňa 27.09.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 191/2018 dátum vydania 03.10.2018. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali v zmysle § 23

ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZoKR, dňom 04.10.2018. Žaloba na zrušenie oddĺženia dlžníka bola na súd podaná dňa 08.02.2019 (prezenčná pečiatka súdu na č.l. 1). Šesťročná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 04.10.2018 a uplynie dňa 04.10.2024. Okresný súd na základe toho skonštatoval, že bola zachovaná lehota na podanie žaloby, pretože žaloba bola podaná do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

18. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že nepovažuje za poctivé konanie dlžníka, ktorý sa usiluje o oddĺženie formou konkurzu a ešte pred rozhodnutím súdu o vyhlásení konkurzu na jeho majetok, sa opätovne postupne zadlžuje a tak produkuje nové záväzky. Žalovaný v spore neuviedol dôvodné okolnosti, ktoré ho prinútili k zobratiu si nových úverov, nie v nepatrnej výške. Žalobca namietal tvrdenie žalovaného o jeho úmysle mu dlhy splatiť, nakoľko od oddĺženia žalovaný neuhradil na jeho pohľadávky žiadnu sumu, čo preukazoval prehľadom obrátov na úverovom účte č. 5148487671 od 01.01.2019 - 01.08.2019 a prehľadom obrátov na kartovom účte od 01.01.2019 - 01.08.2019. Žalovaný sa bránil tvrdením, že zo strany správcu konkurznej podstaty bol poučený, že aj dlhy voči žalobcovi zanikli a preto ich nemôže ďalej uhrádzať, nakoľko by tak poškodil ostatných veriteľov. Svoje tvrdenie o uvedenom poučení, však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. V tejto súvislosti okresný súd na súdnom pojednávaní uviedol, že oddĺžením nedochádza k zániku dlhov dlžníka, ale tieto dlhy sa stávajú nevymáhateľnými. Nevymáhateľné pohľadávky môže dlžník splniť, ale veriteľ ich nemôže voči dlžníkovi vymáhať. Preto by bolo prejavom poctivého zámeru dlžníka, keby pohľadávku žalobcu postupne plnil aj po svojom oddĺžení. Podľa názoru súdu, nemožno pochybenie žalovaného pri preberaní záväzkov zhadzovať na konanie pracovníčky banky, resp. na poučenie pracovníkov Centra právnej pomoci, alebo správcu konkurznej podstaty. Dlžník má pri oddĺžení tiež určité povinnosti a je len v jeho záujme sa pred oddĺžením dostatočným spôsobom oboznámiť s tým, na ktoré záväzky sa oddĺženie vzťahuje a vyvarovať sa konaniu, ktoré by mohlo byť charakterizované ako nepoctivé. Žalovaný v konaní svoje tvrdenia o nesprávnom poučení zo strany pracovníka Centra právnej pomoci nepreukázal a jeho procesná obrana zostala len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení.

19. Okresný súd uviedol, že na preukázanie skutočnosti, že pracovníčka žalobcu sa pri zisťovaní bonity žalovaného nepýtala, či žalovaný nemieni podstúpiť proces oddĺženia, žalovaný navrhoval vypočutie tejto zamestnankyne žalobcu. Návrh na vykonanie výsluchu pracovníčky žalobcu okresný súd zamietol práve z dôvodu, že žalobca súdu potvrdil, že bonitu svojich klientov môžu zisťovať len v súlade s právnymi predpismi. Nemajú spôsob na overenie skutočnosti, či sa záujemca o úver, nesnaží o svoje oddĺženie formou konkurzu alebo splátkového kalendára. O oddĺžení svojich klientov sa dozvedia najneskôr až zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Žalobca má právo pri poskytnutí úveru na zistenie informácií o klientovi len v zmysle čl. 10 prílohy Zmluvy o splátkovom úvere č. 5148487671, t.j. vek klienta, jeho zdravotný stav a zamestnanie. Okresný súd nezistil dôvod, prečo by mala byť zodpovednosť dlžníka konať poctivo prenášaná na pracovníčku banky. Práve žalovaný, ktorý už v čase kedy sa žalobcovi zmluvne zaviazal a získal od žalobcu finančné prostriedky, zvažoval oddĺženie, mal pracovníčke banke oznámiť, že sa pokúša o oddĺženie formou konkurzu. Okresný súd takto navrhnutý dôkaz zo strany žalovaného nevykonal, aj vzhľadom na zásadu sudcovskej koncentrácie konania, nakoľko ma za to, že žalovaný mohol návrh na výsluch svedka predložiť už skôr, než na pojednávaní dňa 14.11.2019.

20. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný sa voči tvrdeniu žalobcu, že neuviedol finančnú hotovosť nadobudnutú od žalobcu, žiadnym spôsobom nebránil a toto tvrdenie žalobcu nepoprel. Zo žalobcom predloženej fotokópie zoznamu majetku zo dňa 30.08.2018, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu mal okresný súd za preukázané, že jediný majetok, ktorý žalovaný uviedol, bol bankový účet vedený u žalobcu, pričom zostatok na tomto účte vyčíslil vo výške 85,- Eur. Tú skutočnosť, že v čase vypíňania zoznamu majetku žalovaný už disponoval úverom vo výške 4.000,- Eur, mal súd za dokázanú z prehľadu o transakciách na úverovom účte č. 5148487671, z ktorého je jasné, že žalovaný poslednú časť úveru vo výške 1.582,80,- Eur načerpal od žalobcu ešte dňa 17.08.2018. To znamená celou sumou úveru disponoval ešte v čase pred vyplnením tlačiva - zoznam majetku. Poskytnuté finančné prostriedky od žalobcu, mal žalovaný jednoznačne uviesť v zozname svojho majetku, nakoľko nepochybne sú majetkom, ktorý žalovaný vlastnil ku dňu vyhlásenia konkurzu podľa § 167h ods. 1 ZKR a mali tvoriť konkurznú podstatu úpadcu. Nakoľko toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným popreté, považoval okresný súd túto skutočnosť medzi stranami za nespornú (§ 151 ods. 1 CSP).

21. Okresný súd sa vyjadril k obrane žalovaného, ktorý sa voči tvrdeniu žalobcu, že žalovaný v zozname veriteľov neuviedol žalobcu bránil tým, že nevedel, že sa oddĺženie týka aj tejto pohľadávky a myslel si, že túto pohľadávku bude riadne splácať a preto žalobcu neuviedol do zoznamu veriteľov. Uviedol, že na súdnom pojednávaní právny zástupca žalovaného tvrdil, že dlžník má podľa jeho názoru zákonnú povinnosť uvádzať do zoznamu veriteľov len veriteľov fyzické osoby. Veriteľov právnické osoby, nemusí bezpodmienečne uviesť, pretože je na ich obozretnosti, aby si sledovali Obchodný vestník a v prípade zistenia, že na dlžníka bol vyhlásený konkurz, si pohľadávku v zákonnej lehote prihlásili. To znamená, že ak dlžník opomenie uviesť veriteľa právnickú osobu v zozname veriteľov, nesleduje tým nepoctivý zámer. S týmto tvrdením okresný súd nesúhlasil, nakoľko Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je jasný a nepochybný v tom smere, že dlžník predkladá ako prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu zoznam veriteľov, kde každého veriteľa nezameniteľným spôsobom identifikuje. Zákon neuvádza, že je povinnosťou dlžníka uviesť len veriteľa, ktorý je fyzickou osobou. Je pravdou, že v ustanovení § 166g ods. 2 písm. b) ZKR, zákon sleduje konaním dlžníka, ktorým neuvedie veriteľa fyzickú osobu ako prejav nepoctivého zámeru. Na základe uvedeného, však z tohto nemožno vyvodiť tú skutočnosť, že ak neuvedie veriteľa právnickú osobu, tak sa nejedná o nepoctivý zámer. Neuvedenie veriteľa právnickej osoby možno subsumovať pod ustanovenie § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, kde zákonodarca všeobecnejšie uviedol, že ak dlžník v návrhu alebo prílohe zamlčí dôležitú informáciu, je takéto konanie prejavom nepoctivého zámeru. Súd neoznačenie veriteľa právnickej osoby v zozname veriteľov, bezpochyby považuje za neuvedenie dôležitej informácie, ktorá je prejavom nepoctivého zámeru.

22. K obrane žalovaného, že bol nedostatočným spôsobom poučený o tom, že osobný bankrot sa nevzťahuje len na pohľadávky, ktoré sú vymáhané exekučne, ale aj na pohľadávky, ktoré vznikli najneskôr mesiac pred vyhlásením konkurzu okresný súd uviedol, že svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Naopak zo strany žalobcu bola súdu predložená fotokópia zápisnice o konfrontácii medzi svedkami a to žalovaným a pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, JUDr. Branislavom Vargom zo dňa 25.04.2019. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že pracovník Centra právnej pomoci žalovaného poučil, na aké pohľadávky za konkurz vzťahuje, bol poučený o vyplňaní jednotlivých príloh návrhu a podpísal vyhlásenie, že bol oboznámený s podmienkami osobného bankrotu.

23. Okresný súd nesúhlasil ani s obranou žalovaného, že poučenie je len byrokratická vec, ktorú dávajú v Centre právnej pomoci dlžníkovi podpísať. Okresný súd uviedol, že je potrebné si uvedomiť, aký dôsledok má oddĺženie dlžníka na pohľadávky veriteľov. Na jednej strane sa dlžník zbaví všetkých dlhov a na strane druhej, zostane veriteľ s nevymáhateľnou pohľadávkou. Je správne a spravodlivé žiadať, aby dlžník pristupoval k procesu oddĺženia zodpovedne a nebral to len ako automatický proces, ktorý začína vydaním uznesenia o vyhlásení konkurzu a končí oznamom správcu o ukončení konkurzu. Je správne žiadať od vysokoškolsky vzdelaného dlžníka istú dávku zodpovednosti a jednotlivé poskytnuté poučenia zo strany pracovníkov Centra právnej pomoci si prečítať a v prípade nepochopenia, požiadať o vysvetlenie. Okresný súd zároveň pripomenul, že dlžník bol poučovaný nielen v štádiu pred vyhlásením konkurzu, ale aj samotným súdom v uznesení o vyhlásení konkurzu a rovnako súdom ustanoveným správcom konkurznej podstaty. Rovnako tlačivo Zoznam veriteľov neobsahuje poučenie, že sa týka len veriteľov ktorých pohľadávky sú vymáhané exekučne, ale do tlačiva sa uvádzajú veritelia s pohľadávkou voči dlžníkovi ku dňu jeho vyplňania.

24. Okresný súd prihliadol aj ku konaniu žalovaného, ktorý darovacou zmluvou zo dňa 18.06.2015 previedol byt č. 5 bytového domu so súpisným č. 702, postavený na parc. č. 1060/3, evidovaný na LV č. XXXX, k.ú. F. Z., ktorý mal vo výlučnom vlastníctve, na syna F. Y. A.. Povoľenie vkladu vlastníckeho práva v prospech obdarovaného nastalo dňa 06.08.2015. Žalobcom tvrdené skutočnosti preukazuje záznam o úkone zo dňa 18.10.2018 spísaný správcom konkurznej podstaty žalovaného, kde žalovaný pri pohovore so správcom sám uviedol, že byt daroval synovi niekedy v roku 2014 - 2015. Žalobca tvrdil, že žalovaný vykonal úkony smerujúce k svojmu oddĺženiu v takom čase, aby ku dňu rozhodnutia o oddĺžení už uplynula lehota na odporovanie právnomu úkonu žalovaného. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že žalovaný na vyvrátenie žalobcom tvrdenej skutočnosti o jeho úmysle požiadať o oddĺženie až po uplynutí trojročnej lehoty na uplatnenie odporovacieho práva pre veriteľov, neuviedol a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany v zmysle § 151 CSP. Mohol tak preukázateľne učiniť vo vyjadrení k žalobe (§ 167 ods. 2 CSP), v duplike žalovaného (§ 167 ods. 4 CSP) ako aj na samotnom pojednávaní. Na vyvrátenie žalobcom tvrdenej skutočnosti neuviedol žiadne vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Na základe uvedeného, preto okresný súd považoval túto žalobcom tvrdenu skutočnosť za nespornú podľa § 151 ods. 1 CSP.

25. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti navrhol vykonanie dôkazu vyžiadaním darovacej zmluvy, ktorá bola založená do príslušného katastrálneho spisu, na preukázanie bezodplatného prevodu majetku väčšej hodnoty zo žalovaného na jej blízku osobu, tento navrhnutý dôkaz okresný súd nevykonal z dôvodu neúčelnosti, pretože žalovaný bezodplatný prevod majetku na syna žiadnym spôsobom účinne nepoprel, dokonca ho sám priznal. Vzťah blízkej osoby obdarovaného k darcovi, mal súd za preukázaný z predloženého životopisu žalovaného, kde žalovaný obdarovaného F. Y. A. uviedol ako svojho syna. A zároveň z predloženého čiastočného výpisu z LV č. XXXX, k.ú. F. Z., kde je ako titul nadobudnutia bytu pre F. Y. A. uvedená darovacia zmluva, ktorej obligatórnym znakom je bezodplatnosť.

26. Pred vyhlásením uznesenia súdu o ukončení dokazovania, žalobca okresnému súdu doložil podanie označené ako návrh na zmenu žaloby - doplnenie rozhodujúcich skutočností. Obsahom podania, boli ďalšie skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný nebol v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný, nakoľko bol zamestnaný na ÚPSVaR v Rimavskej Sobote s čistým mesačným príjmom vo výške cca 600,- Eur. Žalobca mal za to, že s ohľadom na uvedený rozsah a spôsob zamestnania bol žalovaný schopný plniť svoje splatné pohľadávky a to aspoň čiastočne. Okresný súd toto doplňujúce podanie žalobcu podľa obsahu neposúdil ako návrh na zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, ale len ako doplnenie ďalších prostriedkov procesného útoku zo strany žalobcu. Tieto prostriedky procesného útoku však už okresný súd, prihliadajúc na sudcovskú koncentráciu konania, nepripustil, nakoľko mal zato, že žalobca ich mohol predložiť už skôr. Už zo samotnej žaloby je nepochybne jasné, že žalobcovi bolo zrejmé, kde je žalovaný zamestnaný a vzhľadom na zisťovanú bonitu žalovaného pri podpise Zmluvy o kreditnej karte a Zmluvy o splátkovom úvere disponoval aj informáciou o platových pomeroch žalovaného. To znamená skutkové tvrdenia ohľadom platobnej neschopnosti mohol súdu tvrdiť a preukázať nepochybne skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Okresný súd aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania potom ďalšie prostriedky procesného útoku žalobcu nepripustil. Rovnako nevykonal dôkaz pripojením spisu Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, nakoľko na súdnom pojednávaní žalobca požadovanými informáciami, ktoré mali byť zistené z predmetného spisu, disponoval a preto na pripojení spisu netrval.

27. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

28. Voči rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný nepoprel, že na neho ako na fyzickú osobu bol uznesením sp.zn. 4Odk/920/2018 zo dňa 27.09.2018 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 191/2018 dňa 03.10.2018 vyhlásený konkurz. Pripustil, že dňa 30.08.2018 odovzdal v Centre právnej pomoci (CPP) v Rimavskej Sobote podklady, na základe ktorých bol vyhlásený konkurz. Uviedol, že v ten deň ho pracovník centra aj poučoval o možnosti vyhlásenia konkurzu a spôsobe, akým konkurz prebieha, že sa môže jednať oddĺženie alebo o splátkový kalendár. Poukázal na to, že pracovník CPP ho nesprávne poučil, o čom svedčí to, že v dobe keď podával žiadosť na vyhlásenie konkurzu, boli voči nemu vedené exekúcie, ktoré však boli splácané zrážkami zo mzdy. Pracovník centra nevysvetlil žalovanému, či je platobne neschopný alebo nie. V trestnom konaní vysvetľoval, že si myslel, že platobne neschopný je ten, proti komu je vedená exekúcia. Tiež žalovanému nevysvetlil, čo všetko sa vzťahuje alebo môže považovať za nepoctivý zámer. Žalovaný napriek tomu, že má vysokoškolské vzdelanie, sa spoľahol na pracovníka CPP a bol presvedčený, že on ako odborník v tejto oblasti žalovaného zodpovedne poučí a pripraví na možnosť vyhlásenia konkurzu. Zopakoval, že sa nebavili o tom, že záväzky žalovaného, ktoré nie sú vymáhané exekúciou sa majú zapísať do zoznamu záväzkov.

29. Žalovaný zopakoval tvrdenia, ktoré uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie smerujúce k tomu, že úver a štedrú kartu, ktorú prevzal v mesiaci júl 2018 neuviedol v záväzkoch, v podkladoch pre konkurzné konanie z dôvodu, že ich chcel splácať a myslel si, že na tieto dlhy sa konkurz nebude vzťahovať. Prvá splátka úveru mala byť v mesiaci október 2018 a už do tej doby absolvoval žalovaný pohovor u správcu JUDr. Vinarčíka, kde mu bolo vysvetlené, že v dobe keď prebieha konkurz, nemôže zvýhodniť žiadneho veriteľa na úkor iného veriteľa, teda nemôže splácať dlh voči žalobcovi. Z tohto dôvodu aj keď mal úmysel dlh splácať, ho nesplácal. O skutočnosti, že žalovaný má záujem splácať dlh voči žalobcovi svedčí podľa jeho názoru aj to, že začiatkom mesiaca december 2019 uzavrel so žalobcom dohodu o náhrade škody, kde sa zaviazal dlžnú sumu aj s úrokom z úveru a štedrej karty

uhradiť. Dohodu predložil na Okresný súd Rimavská Sobota a je založená v trestnom spise sp.zn. 3T/86/2019.

30. Žalovaný uviedol, že pracovníčky žalobcu mu v rámci pracovnej činnosti ponúkali úver, pričom už v minulosti mal úver od žalobcu a úverom zo dňa 17.08.2018 refinancoval predchádzajúci úver. Zvyšnú časť finančných prostriedkov by použil na úhradu prác za zavedenie kúrenia v byte, v ktorom býva. Pripustil, že byt je vo vlastníctve syna, ktorý je však študentom a nemá príjem. Teda v dobe, keď bol žalovaný na pohovore u správcu JUDr. Vinarčíka, už nedisponoval žalovaný finančnými prostriedkami z úveru a tieto už nemal ani v dobe, keď spisoval zoznam majetku pre potreby vyhlásenia konkurzu.

31. Žalovaný zdôraznil, že ak by bol správne poučený v CPP pracovníkom, bol by v zozname záväzkov uviedol aj sporný úver a štedrú kartu.

32. Žalovaný v odvolaní poukázal na konanie pracovníkov žalobcu a na ich obchodnú politiku, kedy sa snažia poskytovať úvery rôznym klientom a pre ich poskytnutie stačí, ak je záujemca zamestnaný. Podľa žalovaného sa nezaujímajú o uchádzača dôslednejšie. Ak by sa pracovníčky žalobcu boli so žalovaným bavili aj o tom, či je na neho vyhlásený konkurz, úvery by si nebol vzal. Zdôraznil, že voči žalobcovi nekonal s nepoctivým zámerom pripraviť ho o finančné prostriedky, bol iba v nevedomosti. Preto si myslí, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

33. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý sa pridržal všetkých tvrdení uvedených v konaní pred súdom prvej inštancie. Uviedol, že žalovaný síce v odvolaní poukazuje na odvolací dôvod, avšak v odvolaní absentuje argumentácia tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Žalovaný uvádzanými tvrdeniami nepreukazuje naplnenie dôvodu na podanie odvolania, ani nepredkladá dôkazy na preukázanie odvolacieho dôvodu a s poukazom na to je odvolanie nedôvodné.

34. Žalobca uviedol, že všetky tvrdenia, ktorými žalovaný argumentoval v odvolaní tvoria skutočnosti, ktoré boli známe alebo museli byť známe už v čase konania pred súdom prvej inštancie a s ohľadom na uvedené nemôže byť procesná obrana uplatnená žalovaný s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania prípustná.

35. Žalobca zdôraznil, že napriek tomu, že má za to, že žalovaný bol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne schopný, pričom vychádza zo skutočností o pracovnom pomere žalovaného, výške čistého mesačného príjmu a uvádzaných záväzkoch, tak Okresný súd Banská Bystrica nerozhodoval o nepoctivom zámere žalovaného z dôvodu platobnej schopnosti žalovaného, ale z dôvodov uvádzaných v odôvodnení rozhodnutia. Vo vzťahu k platobnej neschopnosti žalobcu vo všeobecnosti uviedol, že platobná neschopnosť je základným predpokladom na to, aby sa dlžník mohol úspešne domôcť oddĺženia, čoho dôvodom je aj zákonom vyžadované vyhlásenie dlžníka o platobnej neschopnosti. Pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu musí byť dlžník platobne neschopný, ak má byť jeho zámer poctivý. Zároveň musia byť všetky vyhlásenia dlžníka vo vzťahu ku konkurzu, t.j. okrem iného aj vyhlásenie o platobnej neschopnosti úplné a pravdivé.

36. Žalobca opätovne poukázal na konfrontáciu medzi svedkami žalovaným a JUDr. Branislavom Vargom, zamestnancom CPP, ktorý uviedol, že určite bolo povedané, že bankrot sa vzťahuje nielen na dlhy, ktoré sú v exekúciách, ale aj na dlhy, ktoré tam nie sú a vypovedal, že žalovaný bol poučený o ustanoveniach Zákona o konkurze a reštrukturalizácii o tzv. nepoctivom zámere.

37. K tvrdeniu žalovaného, že medzi ním a žalobcom došlo k uzavretiu dohody o náhrade škody v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním voči žalovanému, táto dohoda nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom čase pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nemal poctivý zámer pri oddĺžení.

38. K tvrdeniu žalovaného, že pracovníci žalobcu sa snažia poskytovať úvery rôznym klientom a pre ich poskytnutie stačí, ak je záujemca zamestnaný a ďalej ho nepreverujú dôslednejšie, uviedol, že bonitu svojich klientov môže žalobca skúmať a zisťovať len v súlade s platnými právnymi predpismi a tak urobil aj v prípade žalovaného, kedy bonitu odvodzoval z majetkových pomerov a príjmov

žalovaného ako úverového dlžníka. Banka v čase prijatia žiadosti o úver, jeho riešenie a poskytnutie nadobudla objektívne presvedčenie podložené jednotlivými dokladmi a zisteniami o zamestnaní, príjme a záväzkoch, že žalovaný spĺňa predpoklady pre poskytnutie úveru, resp. kreditnej karty. Zistené informácie preukazovali, že žalovaný nebol platobne neschopný a teda ani nespĺňal zákonné predpoklady na vyhlásenie osobného bankrotu. Žalobca v čase poskytnutia úveru nemal a ani nemohol mať z verejne dostupných zdrojov vedomosť o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaným, resp. akýchkoľvek vykonaných krokoch smerujúcich k jeho oddĺženiu na rozdiel od vedomosti žalovaného. Postupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a dodržal všetky povinnosti vyplývajúce mu z príslušných právnych predpisov.

39. Vo zvyšku sa žalobca pridržal predchádzajúcich vyjadrení a zdôraznil, že prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie je možné použiť v odvolacom konaní výlučne v prípadoch ustanovených v CSP. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

40. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

41. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie:

42. Z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odk/920/2018 zo dňa 27.09.2018, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 191/2018 deň vydania 03.10.2018 vyplýva, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz a žalovaný bol oddĺžený.

43. Z oznámenia správcu konkurznej podstaty žalovaného JUDr. Martina Vinarčíka v zmysle ustanovenia § 167v ZKR, publikované v Obchodnom vestníku č. 62/2019, deň vydania 28.03.2019 vyplýva, že konkurz na majetok žalovaného bol ukončený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

44. Žalobca si prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 04.10.2018 prihlásil do konkurzu na majetok žalovaného dlžnú sumu vo výške 4.000,- Eur a prihláškou pohľadávky por. č. 2 dlžnú sumu vo výške 321,65,- Eur.

45. Žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o kreditnej karte zo dňa 27.07.2018 a Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 17.08.2018.

46. Žalovaný žiadosťou zo dňa 27.07.2018 požiadal o poskytnutie služby rýchle čerpanie formou výplaty na účet, žiadosťou zo dňa 02.08.2018 o aktiváciu kreditnej karty, žiadosťou zo dňa 17. 08. 2018 o úver.

47. Žalovaný podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného dňa 20.09.2018 čo bolo preukázané návrhom, rozhodnutím Centra právnej pomoci - kancelária Rimavská Sobota zo dňa 05.09.2018; výpisom zo zoznamu exekučných konaní vedených na majetok žalovaného zo dňa 17.09.2018; zoznamom veriteľov zo dňa 18.09.2018; zoznamom majetku dlžníka a zoznamom majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch zo dňa 30.08.2018; životopisom dlžníka; záznamom o úkone správcu konkurznej podstaty so žalovaným zo dňa 18.10.2018; čiastočným výpisom z LV č. XXXX, k. ú. F. Z.; podrobnou správou správcu konkurznej podstaty zo dňa 27.12.2018 a správou z Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota zo dňa 27.02.2019.

48. Žalovaný od momentu oddĺženia neuhradil na pohľadávky žalobcu žiadnu sumu, čo vyplýva z výpisu z úveru č. 5148487671 a z prehľadu o transakciách na úverovom účte od 01.01.2019 - 01.08.2019, z výpisu z kartového účtu - štedrá karta CTLS za mesiace júl - december 2018 a z prehľadu o transakciách na úverovom účte od 01.01.2019 - 01.08.2019.

49. Zo zápisnice z konfrontácie medzi svedkami žalovaným a pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota JUDr. Branislavom Vargom zo dňa 25.04.2019 vyplýva, že žalovaný bol pracovníkom Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota poučený, že oddĺženie sa vzťahuje nielen na dlhy, ktoré sú vymáhané exekučne, ale aj na dlhy, ktoré zatiaľ nie sú vymáhané exekučne.

50. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

51. Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

52. Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremlčia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

53. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

54. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

55. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

56. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

57. Podľa ustanovenia § 166a ods. 1 písm. a) ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

58. Podľa ustanovenia § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

59. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

60. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeného okresným súdom a preto v zmysle § 387 ods.2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

61. Okresný súd správne zistil, že žalobca ako aktívne legitimovaný subjekt včas podal žalobu o zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. Odvolací súd sa tiež stotožnil s argumentáciou okresného súdu smerujúcou k tomu, že žalovaný je ako vysokoškolsky vzdelaná osoba posudzovaný vzhľadom na poctivosť jeho zámeru prísnejšie v zmysle § 166g) ods. 3 ZKR.

62. Odvolací súd prihliadol k tomu, že z časovej súslednosti krokov, ktoré vykonal žalovaný vyplýva, že prvú konzultáciu v Centre právnej pomoci ohľadom zisťovania podmienok oddĺženia absolvoval žalovaný dňa 18.06.2018, teda ešte predtým, ako dňa 27.07.2018 uzavrel so žalobcom zmluvu o kreditnej karte a ako dňa 17.08.2018 uzavrel zmluvu o splátkovom úvere. Žalovaný podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v súvislosti s oddĺžením dňa 30.08.2018, teda 10 dní potom ako dňa 20.08.2018 čerpal úver zo zmluvy o splátkovom úvere. Následne podal dňa 20.09.2018 návrh na vyhlásenie konkurzu, čomu konkurzný súd vyhovel a dňa 27.09.2018 vydal uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Vo svetle týchto skutočností by žalovaný musel uniesť dôkazné bremeno tvrdenia, že v konkurze postupoval s poctivým zámerom, a že účelom takéhoto postupu nebolo získanie finančných prostriedkov od žalobcu s vedomím, že ich nebude musieť nikdy vrátiť. Odvolací súd sa stotožnil v tejto súvislosti so závermi okresného súdu, ktorý konštatoval, že dôkazné bremeno v tomto smere žalovaný neuniesol.

63. Pokiaľ žalovaný v odvolaní zopakoval, že pracovník Centra právnej pomoci ho nesprávne poučil, okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že poučenie o povinnosti uviesť v konaní o oddĺženie všetkých veriteľov vzhľadom na všetky záväzky dlžníka, je nielen štandardne predmetom osobného poučenia zamestnancom Centra právnej pomoci, ale je obsiahnuté aj v tlačivách, ktoré sú predložené dlžníkovi na podpis. Dlžník svojim podpisom potvrdzuje, že obsahu poučenia porozumel a preto následne nesie zodpovednosť za svoje správanie, ktoré by bolo v rozpore s poučeniami potvrdenými jeho podpisom. Žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu v bode 9 výslovne uviedol, že vyhlasuje, že všetky údaje uvedené v zozname veriteľov sú pravdivé a úplné a že si je vedomý právnych následkov v prípade úmyselného uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov. V zozname veriteľov, ktorý žalovaný vystavil dňa 18.09.2018 pritom žalobcu ako svojho veriteľa neuviedol. O dlhu voči žalobcovi sa vyjadril až 18.10.2018, ako je to obsahom záznamu o úkone spísanom JUDr. Martinom Vinarčíkom, správcom konkurznej podstaty, kedy žalovaný uviedol, že dlh voči veriteľovi Slovenská sporiteľňa a.s. chce uhradiť.

64. Žalovaný tak v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že by bol pracovníkom CPP nesprávne poučený. Toto jeho tvrdenie bolo vyvrátené vyjadrením povereného pracovníka CPP v rámci konfrontácie. Zároveň skutočnosť, že pre konkurz fyzickej osoby oddĺžením sa vyžaduje predloženie zoznamu veriteľov vyplýva aj z vyhlásenia žalovaného ako dlžníka v konkurznom konaní a je obsahom poučenia súvisiacich s konkurzom. Poukazovanie na preverenie otázky platobnej neschopnosti v odvolacom konaní je irelevantné, pretože okresný súd pri rozhodovaní o oddĺžení nepreskúmaval platobnú schopnosť alebo platobnú neschopnosť žalovaného v čase vyhlásenia konkurzu.

65. V práve všeobecne platí, že neznalosť neospravedlňuje. Možnosť oddĺženia je pre fyzické osoby výnimočným inštitútom, ktorý je možné aplikovať iba v tých prípadoch, kedy fyzické osoby v dôsledku nepriaznivej životnej situácie nie sú schopné uhradiť svoje záväzky, ktoré majú voči viacerým veriteľom. Oddĺženie nemá predstavovať zľahčenie života dlžníka tým, že je zbavený svojich záväzkov voči veriteľom, pričom finančné prostriedky získané od veriteľov spotrebuje a nemusí ich vrátiť. Pristupovať k tak vážnej situácii ako je oddĺženie ľahkovážne je preto neprípustné a z tohto dôvodu aj Zákon o konkurze a reštrukturalizácii kladie dlžníkovi povinnosti, ktoré tento musí dodržať. Základnou povinnosťou dlžníka je pravdivo a riadne uviesť informácie týkajúce sa zoznamu jeho majetku a informácie týkajúce sa zoznamu jeho veriteľov. Dlžník, ktorý sa neoboznami s tým, čo predstavuje požiadavka na uvedenie zoznamu veriteľov, resp. zoznamu majetku a postupuje výlučne na základe svojich tvrdených domniek musí následne znášať následky takéhoto správania. Zákon je nastavený tak, aby dlžník mal možnosť získať všetky relevantné informácie, a to poskytnutím právnej pomoci a zároveň prostredníctvom písomných poučení. V prípade osoby s vysokoškolským vzdelaním je odôvodnený predpoklad, že rozumie významu slova „veriteľ“ a rozumie tomu, že veriteľom sú subjekty, voči ktorým má nejaký dlh. Zároveň je odôvodnený predpoklad, že osoba s vysokoškolským vzdelaním rozumie tomu, že ak má

uviesť „zoznam veriteľov“, tak má uviesť zoznam všetkých subjektov, voči ktorým má v danom dni určitý dlh. Ani zo Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ani z poučení, ktoré sú súčasťou poskytnutej právnej pomoci nevyplýva, že by okruh veriteľov bol určitým spôsobom modifikovaný v prospech fyzických alebo právnických osôb. Preto námietky žalovaného, vychádzajúce z toho, že sa niečo domnieval, že si niečo myslel, že niečo predpokladal, sú v danom prípade irelevantné. Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že žalovaný mal možnosť získať všetky podstatné informácie týkajúce sa priebehu konania o oddĺžení a to, že sa s týmito sám neoboznámil, sa následne prejavilo v tom, že nebude môcť využiť oddĺženie ako riešenie svojej finančnej situácie.

66. Skutočnosť, že žalovaný uzavrel so žalobcom dohodu o náhrade škody v rámci trestného konania je pre posúdenie podmienok vyhlásenia konkurzu oddĺžením irelevantné. Preto dodatočná ochota žalovaného riešiť svoje pochybenie spočívajúce v tom, že uviedol nesprávne a nepravdivé údaje nebráni tomu, aby súd na základe zistených skutočností oddĺženie žalovaného zrušil.

67. Žalovaný v odvolaní namietol, že v čase, kedy spisoval zoznam majetku pre potreby vyhlásenia konkurzu, už finančnými prostriedkami získanými od žalobcu nedisponoval. Takáto námietka je v danom konaní irelevantná, pretože skutočnosť, že finančnými prostriedkami nedisponuje, ho nezbavuje záväzku voči veriteľovi.

68. Námietky žalovaného voči postupu zamestnancov žalobcu ohľadom poskytovania úverov sú v danom konaní rovnako irelevantné. Dospelá osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony osobitne v prípade osoby s vysokoškolským vzdelaním je povinná zvážiť si obsah právnych úkonov, ku ktorým pristupuje. Nie je možné prenášať zodpovednosť za rozhodnutia dlžníkov na veriteľov, pokiaľ dlžník má záujem o poskytnutie úveru. Dlžník je vždy oprávnený vyhodnotiť si podmienky poskytnutia úveru a pokiaľ mu nevyhovujú, nie je dôvod, aby právny úkon s veriteľom uzavrel. Zároveň nie je možné očakávať od zamestnancov veriteľa, že svojimi otázkami budú pokrývať všetky životné situácie, ktoré môžu prísť do úvahy, pre ktoré by dlžník mohol potrebovať poskytnutie finančných prostriedkov. Preto je zodpovednosť na strane dlžníka, ktorý má preukázať svoju bonitu v prípade získania úveru, aby uviedol všetky dôležité informácie v súvislosti so svojou schopnosťou úver splácať.

69. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu preto odvolací súd preskúmal iba v rozsahu podstatných dôvodov uvedených žalovanými v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal.

70. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

71. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanému, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

72. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).